

Forfatter: Bruun, Malthe Conrad

Titel: Udrag fra Aristokraternes Catechismus

Citation: Bruun, Malthe Conrad: "Aristokraternes Catechismus", i Bruun, Malthe Conrad: *Aristokraternes Catechismus*, udg. af K. F. Plesner , 1945, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bruunval-shoot-idm140245615541024/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Aristokraternes Catechismus

Tog ydmyg sine Ord i sig igjen,
Og Dannemark blev ved de gamle Nykker.
Man tog, som før, i Frankrigs Skjæbne Deel,
Selv i Kaserne, ja selv til Hove,
Der gaves Folk, der saae i samme Oldtidslove
Ej mange Spor til Agt for Folkets Ret og Vel.
Man blev som hidtil ved at flikke
Paa Paines Skoe.
Ja, det som værre er, man lader ikke
De fromme Kirkens Gaar i Roe
Paa Troens Mark det sande Sjælefoder spise,
Men dette Kjætterpaf vil dem nu vise,
Hvor giftig Urt, hvor funde Planter groe.
Og det er dog en aabnbare Sandhed,
At naar man vover først at røre ved
Den hellige Treenighed,
Undfangelsen foruden Mandhed,
Cum ceteris
Ecclesiae mysteriis,
Saa falder baade Religionen
Og Tronen! —

O, men et Haab tilbage er! —
En Talisman, som kan betvinge

De Dævelens Indskydelse,
Der sikkert af den hele Støj frembringe;
Et Lyn, hvis pludselige Stop!
Skal faae hver Demokrat til at besvime
Og standse, i en høj, en hellig Time,
Oplysningens vanhellige Galop! —
Kort sagt, til Hjælp for Augsburgskonfessionen,
Til Hjælp for Constitutionen
Af seftenhundredre og treds,
Fremtræder her, i bistre Hjenders Kredts —
Min Catechismus!
Den skal med Sandheds skarpe Sværd,
Hin onde Mand, Demokratismus,
Og dennes hele Hælvedhær,
Voltaire, Friderik, Rousseau og Paine,
De to fordømte Folk ved Schull og ved Seine,
Som først paa Knæ for Friheds Dæmon laae,
Ja alskens Philosopher, Demokrater,
Tvetunger selv, og Moderater,
Paa Flugten laae.
Opmuntrede ved dens Exempel,
O sande Politik, trindt om dit Tempel
En Hær af djærve Kjemper skal fremstaae,
Utallige, som Frø'r i vaade Enge,

Som Tøfene, der sig til Bibellæsning trænge,
Som flaae Vers mod Nytaarstid,
Som tomme Sæder i Hr. Sniksnaks Kirke. —
Ja, dersom Sandheds Kraft mod Daarers Vid
Formaaer et Oran, saa skal, trods alskens Djef og Bid,
Min Pjece Verdens Redning virke.

O Kojalisme, dig paakalder jeg,
O du Fiskalers Gud, som lønner sødt din Dyrker
Med Guld og Smil, med Nøgler og med Steeg,
Du, som opliver end og styrker
En Schiraks Mod, naar hver hans Prophetie
Uønhørt Skjebnens Dre gif forbi, —
Bestraal mig med dit klare Raades Dje!
Opflam mit Mod i Kampens djerpe Møje!
At alle dine Fiender falde maae,
Dit Navn lovsynges højt af Jordens Millioner,
Og evigtrng, blant Garder og Kanoner,
Paa Friheds Gruus din Marmorthrone staae!

M. C. Bruun.